

آیا آن کوید 19 است یا سرمایه داری؟

میادین خالی است ، خیابان ها ساکت هستند ... تصویری از متروک شدگی ، بزرگترین شهرهای جهان را تحت الشعاع قرار می دهد! در بسیاری از کشورها شاهد اعلام وضعیت اضطراری هستیم. همراه با اعلامیه های "ما با ویروس کرونا در حال جنگ هستیم" آنها اعلام می کنند : "بیرون برو ، در خانه بمان." منظره ای وحشتناک و افسردگی حتی فراتر از جو فیلمهای علمی تخیلی ناپایدار! حاکمان سرمایه داری که زندگی بشریت را تبدیل به یک کابوس می کنند ، اکنون می گویند که آنها به دنبال متوقف کردن داستان همه گیری ویروس کرونا هستند.

میادین خالی است ، خیابان ها ساکت هستند ... تصویری از متروک شدگی ، بزرگترین شهرهای جهان را تحت الشعاع قرار می دهد! در بسیاری از کشورها شاهد اعلام وضعیت اضطراری هستیم. همراه با اعلامیه های "ما با ویروس کرونا در حال جنگ هستیم" آنها اعلام می کنند : "بیرون برو ، در خانه بمان." منظره ای وحشتناک و افسردگی حتی فراتر از جو فیلمهای علمی تخیلی ناپایدار! حاکمان سرمایه داری که زندگی بشریت را تبدیل به یک کابوس می کنند ، اکنون می گویند که آنها به دنبال متوقف کردن داستان همه گیری ویروس کرونا هستند.

بورژوازی با استفاده از اپیدمی کوید 19، جامعه را به یک تونل وحشت سوق می دهد. روز و شب تعداد پرونده ها را اعلام می کنند و باعث وحشت می شوند. دولت ها بودجه بزرگی را اعلام می کنند که ظاهراً برای مبارزه با بیماری همه گیر است. اما از این منابع برای ساخت بیمارستانها ، ارائه خدمات درمانی بهتر و حمایت از فقرا و افراد در معرض خطر که فاقد منابع هستند استفاده نمی شود. تریلیون دلار به طور قاطع به سمت تجارت سرازیر می شود!

هدف بورژوازی نبرد با بیماری همه گیر نیست بلکه پنهان کردن فروپاشی سرمایه داری با تبدیل اپیدمی به ابزاری برای ترساندن است. مشکلات انباشته شده در قلب سرمایه داری در حال فوران است. آنها در اثر بیماری همه گیر ویروس کرونا ایجاد نمی شوند. نه ، اصلاً! سیستم سرمایه داری منتهاست که در بن بست است. ما این بن بست را بحران تاریخی و بن بست سیستم می نامیم. این امر باعث می شود بحران اقتصادی با فشارهای شدید و به صورت عمیق تری بروز کند. آنچه این روزها در بورس کالا اتفاق می افتد یکی از محصولات این امر است. با عمیق شدن بحران ، فروپاشی اجتناب ناپذیر شده است. کوید 19 این سیستم را به بحران سوق نمی دهد بلکه تضادهای انباشته شده در سیستم است.

بورژوازی با استفاده از کوید 19 به دنبال سرکوب مبارزه طبقه کارگر علیه استثمار است. در طول سالهای 2018 و 2019 ، توده های کارگر در خیابان ها اعتراض کردند آنها به بیکاری ، فقر ، فساد ، نابرابری ، بی عدالتی و ویرانی هایی که توسط سرمایه داری

به وجود آمده بود ، اعتراض کردند. خیابان های خالی در فرانسه و شیلی به عنوان مثال قبل از این بیماری همه گیر با میلیون ها انسان کارگر پر شده بود. نخست وزیر شیلی پینرا به بهانه همه گیری ، دستور داد ارتش به خیابانها برود ، تجمعات و تظاهرات را ممنوع اعلام کرد. و چه می شود که رئیس جمهور فرانسه ، ماکرون به ویروس کرونا می چسبد و می گوید "ما در جنگ هستیم!" وی با اعمال کارگران و اعتصاب آنان تا همین اواخر تحت فشار بود. جای تعجب نخواهد بود که رمان ویروس کرونا در تاریخ به عنوان "ویروسی که ماکرون را نجات داده است" ثبت شود.

بورژوازی می گوید بشریت در جنگ است. آیا ما باید این را باور کنیم؟ براساس ارقام صادره از سازمان بهداشت جهانی که مرکز کنونی مبالغه آمیز این بیماری همه گیر است ، سالانه بین 290.000 تا 600.000 نفر در اثر آنفلوآنزا و عوارض ناشی از آن می میرند. هر ساله 11 میلیون کودک از بیماری های ساده و گرسنگی می میرند. تنها در دو ماه اول سال 2020 ، صدها هزار نفر در اثر بیماریهای ساده جان خود را از دست دادند: 70،000 نفر از سرماخوردگی ، 140،000 نفر از بیماری مالاریا. 240،000 نفر در اثر ایدز و 120000 نفر بر اثر سرطان درگذشتند. هر ساله میلیون ها نفر به دلیل حوادث شغلی (بخوانید: قتل ها) ، بیماری های شغلی و جنگ ها جان خود را از دست می دهند. اما کسانی که حتی کوچکترین عکس العملی در برابر این مرگ و میرها از خود نشان نمی دهند ، این روزها به بهانه کرونا تمام دنیا را در معرض خطر قرار می دهند. کسانی که می گویند "ما با کوید 19 در حال جنگ هستیم" در حال جنگ علیه طبقه کارگر هستند! بورژوازی در صدد است تا اقدامات سرکوبگرانه و ضد دموکراتیک و عواقب شدید بحران اقتصادی را با استفاده از کرونا ویروس قانونی کند. در حالی که ده ها هزار نفر از کار اخراج می شوند ، محدود کردن آنها را در خانه ها اعمال می کنند.

در حالی که سازمان بین المللی کار اعلام می کند که 195 میلیون کارگر شغل خود را از دست می دهند ، سازمان ملل می گوید حدود 500 میلیون نفر با فقر عمیق تر روبرو خواهند شد. آنها با مقصر قرار دادن ویروس کرونا به دنبال توجیه سیستم سرمایه داری هستند. یکی از رهبران طبقه کارگر گفت: "همه چیز را بیاموز ، هیچ چیز را فراموش نکن." فراموش کردن به معنای بلعیدن دروغهایی است که توسط حاکمان گفته می شود و به پشت سرشان رانده می شود. بیایید یک بار دیگر به یاد بیاوریم: میلیون ها کارگر در اثر بحران سال 2008 اخراج شدند. فقط در ایالات متحده آمریکا 3 میلیون کارگر در سه ماه آخر سال 2008 اخراج شدند. در پایان سال 2009 این رقم به 7 میلیون نفر رسید. اما طبقه کارگر این موضوع را نپذیرفت. موج عظیمی از اعتراضات علیه بحران ناشی از سرمایه داری در سراسر جهان فوران کرد. کارگران ، زحمتکشانشان در کل و جوانان شروع به زیر سوال بردن سیستم سرمایه داری کردند. از آن روزها علاقه به سوسیالیسم در بین جوانان در ایالات متحده افزایش یافته است. و قیامهای مردمی که در پایان سال 2010 فوران کردند در سرتاسر جهان غرب گسترش یافت.

اگر بحران سیستم سرمایه داری بازارهای سهام را در سرتاسر جهان نمی لرزاند و همه ی مسایل اقتصادی خوب پیش می رفت ، حاکمان هرگز آنقدرها دروخامت اوضاع اغراق نمی کردند. آنها اعلام وضعیت اضطراری نمی کردند و مردم را مجبور به حصر شدن در خانه های خود نمی کردند. به طور دقیق ، دلیل واقعی پشت طوفان وحشت ایجاد شده توسط حاکمان ، ویروس کرونا نیست. آنها با هدف ارائه آن به عنوان علت بحران عمیق سیستم سرمایه داری ، آن را به کابوسی تبدیل کرده اند که از مقیاس فیلمهای علمی تخیلی فراتر رفته است. از طریق ترس ، آنها می خواهند جامعه را تحت کنترل خود درآورده و بحران را ببوشانند و هزینه های آن را بر روی توده های کار قرار خواهند داد.

آنچه نشان می دهد این است که کوید 19 را نمی توان به سادگی به عنوان یک بیماری همه گیر سریع مشاهده کرد ، و درخواستهای مقامات و همینطور اقدامات انجام شده توسط آنها را نمی توان بدون سؤال انجام داد. این ابلهانه است که فکر کنیم در سرمایه داری ، که محورنه بشریت، بلکه سود است ، حاکمان حقیقت را می گویند. آنچه آنها انجام می دهند این است که جامعه را بترسانند و مردم را قادر به تفکر منطقی نکنند. در جامعه ای ترسناک و وحشت زده ، مردم نمی توانند درست فکر کنند و تمایل دارند گفته های دروغ حاکمان را ببلعند. با این حال حقیقت کاملاً آشکار است.

علاوه بر این ، دلیل بحران بهداشت جهانی در مواجهه با این بیماری همه گیر این است که سالهاست که سیستم های بهداشت و درمان به نفع سرمایه هدایت شده اند و به اضمحلال رسیده اند ، به یک سرویس پولی (منبع سود) و با کیفیت پایین تبدیل شده اند. کوید 19 مانند همه بیماری های اپیدمی ، بیشتر افراد کارگر را درگیر می کند. ثروتمندان به همراه پزشکان خصوصی خود قبلاً به پناهگاههای دور افتاده خود رفته اند در حالی که صدها میلیون نفر از افراد شاغل به هیچ وجه حتی به مراقبت های بهداشتی ضروری دسترسی ندارند. هر ساله 2000 کارگر در اثر حوادث کار در ترکیه می میرند. اقدامات اساسی برای ایمنی و سلامتی در محل کار صورت

نمی گیرد. بنابراین نباید فراموش کنیم که کوید 19 یک موضوع طبقاتی برای مبارزه است. ما باید فاش کنیم که دشمن اصلی سرمایه داری است و برای افزایش آگاهی کارگران و سازماندهی آنها بر این اساس ، باید مبارزه‌ای مصمم انجام شود.

انجمن همبستگی بین المللی کارگران به عنوان یک سازمان کارگران مبارز فعالیت های خود را بر این اساس انجام می دهد. در محل های کار ، در بین زنان شاغل و جوان ، سازماندهی کار را انجام می دهد. با مراجعه به خانه کارگران به طور منظم و دیدار با کارگران و خانواده های آنها ، توضیح می دهد که چرا جامعه به سمت وحشت و عصبیت سوق داده شده است. این اتحاد و همبستگی میان کارگران را تقویت می کند.

انجمن همبستگی بین المللی کارگران خواستار مبارزه در محل های کار و اتحادیه های صنفی برای ممنوعیت اخراج و هر نوع برگ مرخصی اجباری بدون حقوق یا کم هزینه ، اجرای کامل اقدامات ایمنی و سلامتی در محل کار ، بهبود مراقبت های بهداشتی برای جلوگیری از بیماری همه گیر ، دسترسی نامحدود به مراقبت های بهداشتی رایگان ، قرار دادن سلامتی کارگران در درجه اول قبل از سود شرکتهای بزرگ دارویی ، ارائه رایگان واکسن و دارو از جمله مواردی که برای کوید 19 تهیه می شود.

- اجرای کامل اقدامات مربوط به بهداشت و ایمنی در محل کار! کنترل کارگران بر اجرای این اقدامات! مجازات شدید برای نقض آن از طرف سرمایه داران!
- ممنوعیت اخراج!
- پرداخت حقوق کامل در دوران مرخصی ! بدون استفاده اجباری از تعطیلات سالانه!
- صندوق بیمه بیکاری برای پرداخت به همه کارگران نیازمند بدون استثنا!
- مراقبت های بهداشتی رایگان ، کافی ، گسترده!
- لغو تمام مخارج قبضهای خدمات شهری کارگران و بدیهی های کارت اعتباری آنها